

denden, vil han se, at jeg ikke er fremkommen med nogen Besskyldning af den Natur. Jeg har udtalt, at vore Skibe gik fra Haand til Haand, naar de bleve ældre, og at ældre Skibsførere ere nødsagede til at kjøbe dem for at skaffe sig et Erhverv paa deres gamle Dage. Det er et Faktum, som hverken det ærede Medlem eller nogen Anden kan modbevise, og det er et Faktum som jeg har fra Mænd, der ere bekendte med Forholdene, og ikke fra nogen Søofficer. Med Hensyn til Protesten, da synes jeg, at den falder til Jorden, da der ikke er Noget at protestere imod; men siden vi ere komne ind paa Spørgsmaalet om Paalidelighed eller Ikke-Paalidelighed, skal jeg benytte Leiligheden til at udtale, at enhver Dansk kan være stolt af den Nedelighed, der forholdsvis hersker her til Lands, og jeg skal endvidere udtale, at en stor Kilde til de mange Ulykker i England, er sikkert Assurancen. Naar man nu spørger, om vi her til Lands ogsaa lide derunder, kunne vi med Bestemthed sige Nei, men Fristelsen er heller ikke her saa stor som i England. I England assurerer man kollektivt, idet flere Selskaber give Assurance sammen og derved sprede Risikoen, men de sprede ogsaa derved Kontrolen. De tage hellere et Tab, end de ville føre Sag for at faae Erstatning, men dette frister ligesom til Svig. Her til Lands ere Skibsassurandørerne gennemgaaende høitagede Folk, der lede høitagede Institutioner; her til Lands findes den bedste Betryggelse mod usødygtige Skibe hos Skibsassurandørerne, der igjennem Bureau veritas sikkre sig en stor Kontrol, foruden at de selv kontrollere. Men hortsat fra dette, indrømmer jeg fuldstændig, og jeg beklager, at jeg ikke har sagt det før, at der ikke er Spor af Lviol om, at vore Skibshedere staa saare høit, og at der er ikke Spor af Lviol om, at vore Skibskaptainer ere paalidelige og ædruelige og gennemgaaende Folk, der ere fuldt saa dygtige som i andre Lande; men man kan paa den anden Side ikke paastaa, at baade Skibshedere og Skibskaptainer alle til Hobe ere Engle. Der er braadne Kar i alle Lande, og hverken det ærede Medlem eller jeg eller nogen Anden kan indstaa for, at de Allesammen ere saa rene, at de ikke kunne vaffes renere.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 45 St.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af: „Forflag til Lov angaaende Tilveiebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1733 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Tilsen: Ved Forelæggelsen af dette Lovforslag saavel som af de to andre, der nu have været til Forhandling, blev det fra den høie Regjerings Side udtalt, at den vilde tage det med No, om noget af disse Lovforslag ikke skulde blive gennemført i denne Sessjon. Jeg vil dog haabe, at denne Banstjæbne ikke maatte times det nærværende Lovforslag, til hvilket jeg tror, at der er en særdeles stor Trang, ikke blot paa de Steder, som det af Motiverne ses, at Lovforslaget nærmest har havt for sig, men paa mange flere Steder i Landet, hvor der efterhaanden paa Grund af Jernbanestationer og af andre Forhold har dannet sig Handelspladser, og hvor der for Tiden finder en stærk Bebyggelse Sted. Jeg kan nævne flere saadanne Steder, men jeg tænker i dette Diebliffet nærmest paa en Landsby, hvor der er og i flere Nar har været en stærk Bebyggelse, nemlig Herning i Midtjylland. Det er meget stor Skade, at man ikke allerede for flere Nar siden har havt nogen Bestemmelse om de Regler, hvorefter Folk maatte bygge der, idet dette har havt til Følge, at en stor Mængde nye Bygninger, som ere opførte der i de senere Nar, ere spredte omkring paa en høit uheldig Maade, og at Gadeanlæg og Sligt ere i en høit ufuldkommen Tilstand. Dette vil straffe sig meget haardt senere, naar denne By voyer op til at blive mere, end den for Diebliffet er; da vil det gaa der, saaledes som det er gaaet rundt omkring i vore Kjøbsteder, hvor man jo tidligere har taget meget lidt Hensyn til, hvorledes der byggedes, nemlig at Kommunerne bagestef med stor Bekostning have maattet søge at reite de Mangler, der i saa Henseende fandt Sted. Jeg vilde derfor ret ønske, at denne Lov maatte udfomme snarest mulig, og at den maatte faae en stor An-